

Chùa Bà Ngô

Chùa Bà Ngô còn có tên gọi là chùa Ngọc Hồ, ở số nhà 128 phố Nguyễn Khuyến, phường Văn Miếu, Hà Nội. Theo cuốn Thăng Long cổ tích khảo thì chùa được xây dựng vào thời vua Lý Thần Tông (1127-1128), cũng theo đó vào thời Lê, có một người con gái đẹp lấy chồng là một nhà buôn người Hoa giàu có, bà đã bỏ tiền ra xây dựng lại ngôi chùa này to đẹp hơn chùa cũ, do đó mới có tên Bà Ngô (Ngô Khách). Chùa được sửa chữa và làm mới qua nhiều năm như 1863, 1864, 1865...Thời kỳ Bảo Đại, chùa được sửa chữa lớn nên đã có câu đối (tạm dịch): "Không nhớ tháng Bà Ngô sửa chữa, Chỉ biết năm Bảo Đại khánh thành". Về kiến trúc, tam quan của chùa là gác chuông 2 tầng, 8 mái với 8 góc đao cong. Một quả chuông đồng đúc năm Canh Dần Thành Thái 2 (1887) được treo ở giữa tam quan có dòng chữ Ngọc Hồ tự chung. Phật điện gồm tiền đường và hậu cung làm theo kiểu chữ Đinh. Hiên trong tiền đường dạng vòm cuốn mở rộng bằng một vì vò cua, là một kiểu kiến trúc ít có ở miền Bắc mà chỉ thấy ở Hội An, Huế với 2 đầu làm theo kiểu nhà kèn. Hậu cung 4 gian có nhiều cửa vồng. Nhà Tổ, ngoài 2 ban thờ các sư tổ Bồ Đề đạt ma, các sư tổ của chùa đã viên tịch, còn có bàn thờ đức Văn Xương.

Điện Mẫu thờ các Mẫu, Ngọc Hoàng và vua Lê Thánh Tông ngồi trong ngai rồng. Hai bên thờ Đức Thánh Trần Hưng Đạo cùng hai gia tướng Yết Kiêu và Dã Tượng. Tượng trong chùa hiện có 35 pho được sắp xếp dọc Phật điện. Ngoài những pho như Tam thế, A di Đà tam tôn, Quan Âm thiêu thân thiên nhãn, Ngọc Hoàng thượng đế, Nam Tào, Bắc Đẩu, còn có 10 vị Diêm Vương và tượng Bà Ngô trang phục gần như tượng Mẫu. Tượng Tổ mang nhiều nét chân dung của sư nữ... Chùa Bà Ngô được công nhận là di tích lịch sử - văn hóa năm 1993.(Theo ST)